Angående detta med att ”profetera in i en människas liv”

Spara som PDF

För ett antal år sedan hörde man ofta begreppet ”kunskapens ord” nämnas i kristenheten. Nu säger man oftare att ”profetera in i, tala in i en människas liv”. Detta handlar om – vad jag tycker – en helt felaktig tolkning av 1 Kor 12:8 där det står så här:

> ”Den ene får av Anden ord av vishet, den andre **ord av kunskap** genom samme Ande.” (SFB 1998)

Läser vi den från grekiska grundtexten ordagranna översättningen i Helge Åkessons bibelöversättning så står det så här:

> ”Ty åt en gives visdoms ord, och åt en annan kunskaps ord enligt samme Ande”

I den grekiska grundtexten är det orden *logos gnósis* som man översatt med ”ord av kunskap” i Svenska Folkbibeln.

Utifrån detta bibelord har man i karismatiska kristna kretsar ändå gjort en en ganska spikad lära om att man genom Andens ledning skall kunna tala om hur en människa har det, vad hon upplevt, hur hon mår och samtidigt leverera löften om framtiden. Detta kallar man alltså att få ”kunskapens ord” eller att ”profetera/tala in i en människas liv” och det måste man se som ett missbruk av denna lilla bibelvers. En sådan tolkning ligger ju långt utanför de ramar som bibelordet i sig ger, men även utanför vad Bibeln i övrigt undervisar. Med en så kort beskrivning som Paulus ger oss i 1 Kor 12:8 kan man inte förstå bibelordet på annat sätt än att det handlar om att inneha viss kunskap/ett kunnande och att även ha förmågan att förmedla sådan kunskap. Det handlar då främst om bibelkunskap och annan kunskap som kan hjälpa andra människor i deras tro och bibelförståelse. Detta säger ju Paulus dessutom i samma andetag som han talar om vishet. Dessa två, kunskap och vishet, ligger ju i verkligheten mycket nära varandra.

Men tyvärr är det ändå så att detta bibelord missbrukas av många falska förkunnare i kristenheten. Dessa far runt och drar in bra med pengar på att ”profetera” och leverera ”kunskapens ord” till människor som tacksamt tar emot. Det blir alltså så, att dessa förkunnare och ”profeter” fungerar som några slags ”profetiamaskiner” som levererar bara man lägger i en slant. Men vad ger det för frukt? Det bör vi fundera över. Observera att jag här inte avser varje förkunnare i vårt land, för visst finns det fortfarande sådana som kommer i Guds ärende. Kanske Gud även i undantagsfall kan låta en tveksam förkunnare säga några sanningens ord; Gud talade ju en gång varningens ord genom en åsna. Men vi måste i alla lägen vara vaksamma på vad som är innanför Bibelns ramar!

Jag vill försöka analysera lite vad det är falska profeter kommer med, vad det ger för frukt och vad sanna profeter kommer med och vad DET ger för frukt. Vi kan även titta lite på vad vanliga kristna ibland åstadkommer när de i all välvilja skall förmana syskon i tron, men gör det på ett köttsligt sätt, utan att vara ledda av Gud.

Den äkta profeten

En sann Guds profet talar vanligen ord från Gud som skall leda till **omvändelse**. Detta ser vi hos i princip alla Gamla Testamentets profeter. Det är deras huvuduppdrag. De talar *domsord* som ger en möjlighet till omvändelse och därmed förlåtelse och upprättelse. Det jag här kallar för *domsord* kan vara ord av avslöjande sanning, men som fungerar som en dom över mottagarens synd. Väljer inte mottagaren att bli avslöjad och att omvända sig, då kan något utlösas som blir som en dom. Vi kan ta kung David som exempel. Han tog till sig den sköna men gifta kvinnan Batseba genom att först skicka ut hennes man till krigets front så att han skulle dö där. David förstod så klart att detta var en allvarlig synd, men han gömde detta i sitt inre och då ledde det inte till omvändelse. Efter en tid kom profeten Natan och talade *domsord*från Gud som tog fram Davids synd i ljuset på ett sådant sätt att det ledde till Davids omvändelse och upprättelse! Han fick med andra ord förlåtelse av Gud när han omvände sig och bekände sin synd. Dock fick han skörda en konsekvens av sin synd, och det skall man nödvändigtvis inte se som ett straff utan som en konsekvens som han var tvungen att leva vidare med. Gud tar inte alltid bort konsekvenserna av våra synder, men han förlåter oss. En tjuv kan få förlåtelse av Gud, men måste ändå sitta av sitt straff i fängelse.

Vi kan se ett liknande exempel när Jesus möter kvinnan vid Sykars brunn. Där avslöjar Jesus kvinnans synd – som hon också så klart var helt medveten om men

inte hade hanterat inför Gud. De sanningens ord som Jesus sa blev till Guds *domsord* över det hon gjort, men det ledde till en omvändelse där hon tog emot Jesus som Messias och därmed blev förlåten och frälst. Folk i hennes omgivning hade säkerligen pratat om kvinnans affärer med olika män, men det hade inte lett till omvändelse, utan snarare en fördömelse som låste fast kvinnan i hennes synd.

En sann profet kan inte utlova profetior. En profetia kommer när Gud talar, och det kan gå lång tid emellan. Så det går inte att planera in en mötesserie med en sann profet och tro att det skall spruta profetior. En sann profet tar inte heller betalt för sina tjänster.

Den falska profeten

En falsk profet däremot, kommer så gott som **aldrig** med domsord från Gud. Idag sägs det ofta att dessa s.k. profeter ”profeterar/talar direkt in i människors liv”. De försöker säga något som beskriver hur en människa har det eller har varit med om. Detta skulle jag vilja kalla för att falska profeter kommer med medömkan, och det är vanligtvis gott att få, även för människor som bär på synd. Men medömkan leder varken till omvändelse eller upprättelse. Sedan spär de falska profeterna på med att stryka medhårs och leverera fantastiska löften för framtiden. De är framgångsprofeter med andra ord. Men dessa personer åstadkommer varken omvändelse, upprättelse eller sann väckelse. Det de kan åstadkomma är fascination, masshysteri och klirr i kassakistan, men det är inget som vi räknar som god frukt i Guds rike.

Här skall vi observera två saker ytterligare:

1. Det kan vara så att falska profeter har förmågan att säga saker som faktiskt är sanna och helt korrekta när de möter hjälpsökande människor. Men att saker stämmer gör absolut **inte** med automatik en person till en sann profet! Vi kan minnas den besatta flicka som följde efter Paulus och Silas och ropade: *”De här männen är den högste gudens tjänare, och de förkunnar för er en väg till frälsning”* (Apg 16:16-18). Hon ropade alltså något som var helt korrekt, sant och gott, men hon hade fått den insikten genom en ond ande, en ”spådomsande”. Paulus svarade inte med att säga ”halleluja, amen!” utan befallde istället att andemakten skulle lämna flickan, vilken den också gjorde.

Därefter sinade inkomsterna för de män som styrde över denna flicka. Personligen är jag övertygad om att många falska förkunnare får ledning av liknande *spådomsandar* om de kan leverera sanningar om människors liv – något som de då kanske kallar för ”kunskapens ord” eller ”profetia”.

2. Flickan i berättelsen tjänade pengar på sina spådomar och ”kunskapens ord” men pengarna gick till hennes herrar eftersom hon var en slavinna. Idag finns ju inte slaveriet kvar. Istället ser vi att falska förkunnare kan tjäna stora pengar för egen räkning på sin verksamhet där de levererar profetior och spådomar på löpande band. Det är alltså mycket likt berättelsen ovan. Men **sanna** profeter far inte runt på inbokade möten, vecka efter vecka, och klämmer ur sig profetior. Sanna profeter profeterar bara när Gud sagt något till dem. Och det kan gå åratal mellan sådana tillfällen. Det går alltså inte att lova att man har något att komma med när en församling hör av sig om en ”kampanj”. Här kan man ju lätt förstå att kringresande förkunnare har pressen på sig att ”leverera” när de blivit inbokade på en mötesserie och dessutom får betalt för det. Några lite generellt hållna ”Så säger Herren…” eller ”Jag upplever att Herren säger…” eller ett "kunskapens ord" kan då räcka för att göra de ovaksamma nöjda och belåtna.

Den köttslige kristne

Sedan har vi en annan variant på temat och det är när kristna skall försöka tala syskon i tron till rätta, men alltså gör det på ett köttsligt sätt eftersom Guds vägledning saknas. Då är det människans initiativ som råder och inte Guds, inte heller Guds *domsord*; det är inte Guds avslöjande sanning.

När en köttslig kristen skall försöka få tillstånd omvändelse så sker det inte sällan med förebråelser och anklagelser, dock maskerat som ett bibelförankrat handlande. Men det kan så klart också vara sanna ord men där Guds inspiration saknas. Detta kan då leda till fördömelse och skam hos mottagaren, och det resulterar så gott som aldrig i sund omvändelse och knappast alls någon upprättelse, tvärtom, det låser. Nu kanske en sådan här köttslig kristen agerar i okunskap och tror sig göra väl, så vi skall inte göra samma fel här och anklaga dem utan att ha Guds vägledning i det. Istället får vi hoppas och be om öppnade ögon och sinnen så att vi kan se med Guds ögon på de som gör fel och även själva invänta Guds ledning i hur vi skall bemöta sådant här.

Uppmuntran och vägledning

Men händer det ändå inte att Gud ge sina barn uppmuntran och vägledning via profetiska tilltal? Jo, jag vill absolut inte utesluta det eftersom Bibeln ju också

säger så här:

> 1 Kor 14:3: ”Men den som profeterar talar till människor och ger dem uppbyggelse, uppmuntran och tröst.

Här skall man vara klar över att uppbyggelse vanligen inte handlar om att stryka medhårs och enbart tala berömmande ord osv. Uppbyggd blir man av sanningen och då kan det vara så att man kan behöva omvända sig från både ett och annat för att kunna gå vidare som kristen och växa i tron. En sund tillväxt är när Gud får bli större och jag mindre.

En god uppmuntran och tröst som kommer i rätt tid och efter Guds vilja är så klart inte något fel i. Och Gud kan ju låta vem som helst i en församling förmedla detta till sina trossyskon. Det behövs inga experter. Det behövs ingen skolning i det här. Jag tror dessutom detta ofta förekommer utan att vi ens tänker på att det är profetiskt. Gud verkar inte genom experter; alla kan få vara med att bidra (och då syftar jag inte på att någon under gudstjänsten får läsa dagens bibelord, fylla på dopvatten, tända ett dopljus, osv).

Jag vill också tillägga att kristna kan "få" ett bibelord från Herren att förmedla till någon annan – just till uppmuntran, tillrättavisning eller vägledning. Detta har jag själv fått ta emot flera gånger och då upplevt det som äkta. Men det här är inga experter som Gud skickar; han sänder vanliga enkla människor utan någon som helst dramatik och utan åthävor. Kanske den som förmedlar också är lite osäker på om det är från Gud, men det tycker jag bara gör trovärdigheten starkare jämfört med en självsäker person.

> 1 Kor 14:26: ”Hur skall det då vara, bröder? Jo, när ni samlas har var och en något att ge: en psalm, ett ord till undervisning, en uppenbarelse, ett tungotal, och en uttydning. Låt allt bli till uppbyggelse.”

En mogen tro

Vi måste i detta tänkande vara klara över att vi som kristna inte mognar i ständig medgång och medvind. Det är främst genom motgångar och prövningar som vi mognar allt mer. Gud kan tillåta att vi kör i väggen och kommer till vägs ände, och detta kan vara bedrövligt jobbigt. Men vandrar vi med Gud är det inte meningslöst. Gud vill tukta oss, kan vi läsa om, men det handlar inte om att han straffar oss utan istället om att han **fostrar** oss så att vi helgas och mognar.

> 2 Kor 7:10: ”Ty en sorg efter Guds vilja för med sig en ånger som man inte ångrar och som leder till frälsning. Men världens sorg leder till död.”

Sådan fostran kan kännas tung ibland, men frukten är ett moget sinnelag som ligger allt mer i linje med Andens frukt:

> Gal 5:22-23: ”Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning.”

Denna frukt är något helt annat än att ständigt söka sensationer och maxade upplevelser. En mogen, sann och sund kristen tro handlar främst om trofasthet mot Gud och hans Ord, inte om känslor eller upplevelser. En sådan tro behöver inte tecken och under för att överleva. En sådan tro får istället sin näring ifrån umgänget med Gud via bönen och Bibeln samt i gemenskap med sunda trossyskon. En mogen tro vet att Gud finns, att han är allsmäktig, att han har full koll på allt i universum ner till varje detalj i mitt liv, och att han faktiskt inte är beroende av våra insatser – men ändå kan välja att använda oss när det tjänar hans syften. En mogen tro vet också att Gud har gett oss kristna ett stort mått av frihet, faktiskt så stor att vi inte ständigt måste fråga honom om vad som är hans vilja. Detta sista är verkligen något att smaka på och försöka förstå allt bättre.

Ja, detta var några tankar jag ville dela eftersom jag då och då får frågor om olika kringresande förkunnare i vårt land. Jag hoppas här fanns vägledning till din egna fortsatta bedömning av sådana här förkunnare och andra tveksamma företeelser.

Läs gärna också om vad *simoni* är för något. Det är nämligen något som tangerar det ämne jag här tagit upp: https://bibelfokus.se/simoni

/Lennart